

Цей невгамовний Славутич

11 січня - День народження Яр Славутича (Григорій Михайлович Жученко)

[Славутич Яр](#) Григорій Михайлович Жученко (псевдонім: Яр Славутич; 11 січня 1918 - 4 липня 2011) - український поет, перекладач. На еміграції в Німеччині й США; з 1960 в Канаді, професор Альбертського університету. Автор англomовних підручників з української мови, літературно-критичних нарисів, редактор і видавець літературно-мистецького альманаху «Північне Сяйво» (Едмонтон). Член Об'єднання українських письменників «Слово»... [читати далі](#)

[Автобіографія від Яра Славутича](#)

Гості з України тепер мене часто питають: «Чого ж ви не повернулися додому?»
Відповідаю зацікавленим...

Голодомор 1932—33 років наробив жахливих спустошень на Україні... Не минув і нашої родини. На самому початку 1933 року померла бабуся, відмовившись їсти, щоб більше було тієї вбогої їжі для внуків. Незабаром відійшла з цього світу піврічна сестричка Галочка, бо не було молочка. На щастя, мені, п'ятнадцятирічному, вдалося дістатися до радгоспу «Скотар» на Криворіжжі, навесні 1933 року — і я рятував улюбленого діда маленькими шматочками хліба та грудочками пшоняної каші зі скромної пайки, приносячи їх до землянки на зруйнованому хуторі Жученки, на західному Гурівському узліссі. Не пощастило мені його врятувати. Помер на моїх руках. Зберігаючи повну присутність розуму, не втрачаючи влади над собою, перед своєю смертю він узяв від мене зобов'язання. Я мусив скласти йому урочисту присягу — «вижити й розказати всьому світові, як сталінська людва нищила Україну»... [читати далі](#)

[Славутич Яр \(Жученко Григорій\)](#) Біографія

Народився Григорій Михайлович Жученко (справжнє прізвище та ім'я Яра Славутича) 11 січня 1918 року в давньому [заснованому ще в XVII столітті] козацькому зимівнику, згодом — родовому хуторі Жученки, що поблизу села Благодатного (північна Херсонщина). Переживши кількастолітні життєві завірюхи й напасті, той козацький давній осередок не встояв перед новітньою ордою посланих "залізною волею" комуністичної Москви місцевих "активістів"-комнезамівців, які не лише все розтягли-розікрали, будівлі спалили й навіть колодязь засипали, щоб не відроджувалося тут господарсько-хліборобське життя. Мало того, "у вересні 1932р. 14-річного молодика заарештовують разом із батьком, який "не виконав плану до двору" (була тоді колективізаторами придумана така "геніальна" зачіпка: господареві-хліборобові спускався зі стелі взятий, спеціально завищений план поставок, — бувало, й не один, — за невиконання якого — арешт і висилка. — К.В.); батька везуть на заслання, а хлопець вискакує з потяга (на ходу) крізь отвір, прорізаний у стелі дірявого товарного вагона й таким чином урятовується", — це з початкових, так би мовити, віх свого коротко викладеного життєпису, накресленого самим Яром Славутичем у десятій збірці своїх поезій "Шаблі тополь"... [читати далі](#)

[Славутич Яр \(Жученко Григорій\)](#) Творчість

Її ім'я в піску я написав...

Її ім'я в піску я написав,
А буйні хвилі невблаганно змили.
Я повторив, та наглий шквал забрав
Мій давній біль і сум - і напис милий.
"Даремний труд, - вона мені рекла, -
Минальну річ безсмертною робити.
Моє ім'я розвіється дотла,
Як тільки стану під землею гнити".
"О, ні - я рік, - загине все низьке,
Високе ж буде в славі пробувати.
Мій вірш твій чар, твоє биття п'янке
Увічнить гойно, впише в неба шати.
Хай смерть ввесь світ наклонить до оков,
Любов не вмере - в житті воскресне знов".

[Читати далі](#)

[Свідок Голодомору Яр Славутич \(Відео\)](#)

